

Publicerad 2013-06-29 12:47 av Laisa

Floden stannar aldrig

Bottenslammet rörs upp till ytan av åderbräckiga ben där gropar efter barnfötter sköljts bort. Solen skjuter mjukt mot ytans blanka vatten. Kastar ljusreflexer förgäves.

Och de gamla benen byts ut mot nya gamla ben. Och de nya gamla benen vet inte vart de små groparna en gång fanns och inga röster finns kvar att fråga medan ljusreflexerna kastar sig mot ytan i repeat.

Och kanske stranden glöms bort. Växer igen ett stenkast från den nya, där heller ingen finns kvar att undra vilka frågor som ville besvaras när små fötter gör gropar i flodens sand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Laisa med Poeter.se id #44678 innehar upphovsrätten